

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/89/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010201
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1621010201.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a Mgr. Petra Lizúcha v trestnej veci obžalovaného S.. art. X. S., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného X. S. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/25/2021 zo dňa 21.03.2024, na verejnom zasadnutí dňa 10.12.2025, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/25/2021 zo dňa 21.03.2024 vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému S.. art. X. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G. XXXX/XX, G.

u k l a d á

podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť

- poškodenému S. P., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom V. XXXX/X, N. škodu vo výške 5.350,80 Eur,
- poškodenej K. G., nar. XX.XX.XXXX v S., bytom O. H. XXX škodu vo výške 14.086,80 Eur,
- poškodenej N. poisťovni, F.: XX XXX XXX, so sídlom: ul. XX. M. X a XX, XXX XX G., škodu vo výške 2.988,70 Eur,
- poškodenej O. zdravotná poisťovňa, a.s., F.: XX XXX XXX, so sídlom U. 5, XXX XX J., škodu vo výške 1.666,37 Eur,
- poškodenej I. zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom K. cesta 2, XXX XX G. škodu vo výške 4.224,73 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkazuje poškodeného S. H., nar. XX.XX.XXXX v G., bytom J. L., D. XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkazuje poškodených K. G. a S. P. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. 7T/25/2021 zo dňa 21.03.2024 bol obžalovaný S.. art. X. S. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví

podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 17.03.2019 v čase o 17:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. V. S. ev. č. G po účelovej komunikácii v smere od Salaša Stupava, pri vychádzaní na štátnu cestu s označením 1 odbočoval doľava, smerom do Stupavy, pričom nedal prednosť motocyklu zn. N., O ev. č. DS XXXAM, idúcemu po hlavnej ceste smerom od Lozorna do Stupavy, ktoré viedol poškodený S. P., tento v snahe vyhnúť sa motorovému vozidlu z pravej strany, v km 63,3, zachytil spätné zrkadlo motorového vozidla, následkom čoho vošiel s motocyklom na pravú krajinu, kde dostal šmyk a skončil mimo cesty, obžalovaný S.. M.. X. S. týmto konaním porušil ustanovenie § 20 ods. 1 a § 137 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, následkom tejto dopravnej nehody poškodený S. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., V. XXXX/X, utrpel viac úlomkovú zlomeninu tela pravej lopatky a zmliaždenie pľúc, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní nad 42 dní a spolujazdkyňa na motocykli poškodená K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom H., O. H. XXX, utrpela krvácanie do mozgu, zlomeninu 3 stavcov, zlomeninu zápästnej kosti, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní nad 42 dní.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému S.. art. X. S. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky. Súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd prvého stupňa uložil poškodenému S. P., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom V. XXXX/X, N. škodu vo výške 7.149,09 Eur, poškodenej K. G., nar. XX.XX.XXXX v S., bytom O. H. XXX škodu vo výške 14.895,37 Eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného S. H., nar. XX.XX.XXXX v G., bytom J. L., D., XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Súd prvého stupňa uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej N. poisťovňa, IČO: XX XXX XXX, so sídlom ul. XX. augusta X,XX, 813 63 G. škodu vo výške 2.988,70 Eur, poškodenej O. zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom U. 5, XXX XX J., škodu vo výške 1.666,37 Eur a poškodenej I. zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom K. cesta 2, XXX XX G. škodu vo výške 4.224,73 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Miroslava Zoboka v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný X. S. a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný X. S. v dôvodoch odvolania zo dňa 01.07.2024 uviedol, že dopravnú nehodu nezavinil. Obžalovaný vyslovil, že tým, že súd prvého stupňa odmietol vykonať rekonštrukciu dopravnej nehody, bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože súd prvého stupňa ho zbavil možnosti obstarávať dôkazy, ktoré majú svedčiť v jeho prospech. Obžalovaný uviedol, že miesto dopravnej nehody bolo zadokumentované nedostatočne a absentujú dôkazy potrebné na objektívne posúdenie skutku. Skutočnosť, že počiatočná rýchlosť motocykla je neobjasnená, je dostatočným dôvodom na vykonanie dôkazov, ktoré obžalovaný navrhol vykonať. Obžalovaný vytkol orgánom činným v trestnom konaní, že príslušník polície nezadokumentoval konečnú polohu motocykla na mieste činu. Obžalovaný poukázal na závery znalca z odboru cestná doprava, podľa ktorého bolo miesto nehody zadokumentované neúplne a so súhlasom vyšetrovateľa Policajného zboru bol upravený náčrtok miesta nehody tak, aby tento korešpondoval s dokumentáciou z miesta nehody, pričom podľa znalca sa motocykel nenachádzal na pôvodnom mieste po dopravnej nehode. Obžalovaný uviedol, že ustálenie počiatočnej rýchlosti je podstatné, pričom spisový materiál neumožňuje jej určenie, pretože absentujú objektívne zistiteľné údaje. Nebolo možné usúdiť, či motocykel brzdil, čo malo vplyv na počiatočnú rýchlosť motocykla. Obžalovaný uviedol, že nemal možnosť predvídať taký spôsob jazdy poškodeného, ktorý viedol k dopravnej nehode. Pred uvedením motorového vozidla do pohybu sa riadne presvedčil, že v smere od Lozorna do mesta nešlo iné motorové vozidlo. Znalec vychádzal z predpokladu, že poškodený viedol motocykel najvyššou dovolenou rýchlosťou, avšak takýto predpoklad nebolo možné verifikovať. Znalec pripustil, že v okamihu kontaktu s motorovým vozidlom bola rýchlosť motocykla 90 km/h, z technického hľadiska je možné pripustiť, že počiatočná rýchlosť jazdy motocykla bola vyššia než 90 km/h a určite nebola nižšia, čím podľa obžalovaného znalec nevylúčil vyššiu rýchlosť. Obžalovaný poukázal na výpoveď znalca, ktorý konštatoval, že v prípade výrazného prekročenia maximálne dovolenej rýchlosti motocykla by bolo možné uvažovať, že technika jazdy obžalovaného by bola správna. Obžalovaný

sa tak ohradil k záveru súdu prvého stupňa, že nedal prednosť motocyklu. Vykonaným dokazovaním nebolo objektívne vylúčené, že dopravnú nehodu spôsobil poškodený S. P.. Nezrozumiteľný je záver súdu prvého stupňa, že jeho opatrný a pomalý rozjazd z vedľajšej cesty na hlavnú cestu prispel k tomu, že obžalovaný nevidel poškodeného prichádzať. Povinnosť dať prednosť v jazde pritom nie je absolútna, pretože ako vodič má právo sa dovoľávať exkulpáčnych dôvodov závisiacich od rýchlosti motocykla. Súd prvého stupňa sa dôsledne nezaoberal výpoveďou svedka Ing. V. H., ktorý bol značnou rýchlosťou dobehnutý motocyklom a videl miesto nehody z celej roviny, ktorá je ideálne rovná 1000 metrov. Obžalovaný uviedol, že nie je možné verifikovať, či mal motocykel funkčný predný reflektor, pričom čierny motocykel viezol čierne odetých motocyklistov a pri vysokej rýchlosti bol motocykel ťažko viditeľný.

V písomných dôvodoch odvolania zo dňa 08.07.2024 obžalovaný ďalej uviedol, že začal odbáčať, pretože na ceste nebol dopravný prostriedok a smerom doprava mohol vidieť maximálne 150 až 200 metrov a na tomto úseku nikto nejazdil, avšak motocykel išiel po dvojkilometrovej rovinke s voľným výhľadom motocyklu prinajmenšom na 1000 metrov. Motocykel predbiehal motorové vozidlo nepochopiteľne sprava a poškodený svojou nezodpovednou jazdou spôsobil spolucestujúcej vážne zranenia. Obžalovaný poukázal na závery znalca, podľa ktorého príčinou dopravnej nehody bola z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla v súčinnosti s nesprávnou technikou jazdy motocykla. Obžalovaný opätovne poukázal na svedka Ing. V. H., ktorý vypovedal, že sa stretol s motocyklom na križovatke od Lozorna, kde mu poškodený dával prednosť. Svedok F.. V. H. uviedol, že išiel rýchlosťou 90 km/h, poškodený ho predbehol a vzdialil sa svedkovi z dohľadu. Obžalovaný ďalej vytkol orgánom činným v trestnom konaní, že bol vypočutý až po 6 mesiacoch od dopravnej nehody. Obžalovaný vyslovil nepochopenie, keď poškodený uviedol, že nemalo význam brzdiť, pretože by to pre poškodeného a jeho spolujazdkyňu malo fatálne následky. Obžalovaný vyslovil záver, že to, že poškodený rukou či nohou pri nepochopiteľnom predbiehaní po pravej strane odlomil spätné zrkadlo auta, neznamená, že došlo ku kontaktu medzi motorovým vozidlom a poškodeným a už vôbec nie, že by motocykel narazil do motorového vozidla.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrili poškodení S. P. a K. G. prostredníctvom splnomocnenkyne S.. F. S. podaním z 18.07.2024 a z 08.08.2024. Uviedli, že nad všetku rozumnú pochybnosť bolo preukázané, že obžalovaný naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu. Povinnosť dokázať vinu neznamená povinnosť dokázať vinu mimo akejkoľvek špekulatívnej pochybnosti. Poškodení uviedli, že zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že by poškodený S. P. prekročil povolenú počiatočnú rýchlosť. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že aj keby poškodený brzdil s polovičnou hodnotou maximálneho dosiahnuteľného brzdného spomalenia, nemohol by zrážke zabrániť, pričom obžalovaný mohol kolíziu zabrániť vždy. Poškodení uviedli, že znalcovi neprislúcha hodnotenie dôkazov, ale súdu, ktorý sa dostatočne vysporiadal s argumentmi obžalovaného. Obžalovaný sa poškodeným do dnešného dňa neospravedlnil, neprejavil ochotu nahradiť škodu. Osobitne sa vyjadrili k svedkovi Ing. V. H., na ktorého poskytol obžalovaný telefónne číslo, čo vzbudzuje pochybnosti o jeho dôveryhodnosti. Odvolanie obžalovaného navrhli zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor podaním zo dňa 22.07.2024 a zo dňa 01.08.2024, v ktorých uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný. Podľa prokurátora existovalo dostatok dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Dôkaz, ktorý navrhol vykonať obžalovaný, považuje prokurátor za neúčelný. Obžalovaný uvádza vlastné subjektívne hodnotenie dôkazov. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) po predložení veci nezistil také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Verejné zasadnutie dňa 10.12.2025 vykonal za prítomnosti obžalovaného, zvoleného obhajcu JUDr. Miroslava Zoboka, prokurátora, v prítomnosti splnomocnenca poškodených S. P. a K. G., v prítomnosti poškodeného S. H. a v neprítomnosti poškodenej I. zdravotnej poisťovne, a.s., O. zdravotnej poisťovne a.s., N. poisťovne.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zvolený obhajca navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uviedol, že

na mieste dopravnej nehody neboli zadokumentované žiadne brzdné stopy a postup orgánov činných v trestnom konaní možno považovať za šlendriánsky, čím je možné považovať obžalovaného za obeť orgánov činných v trestnom konaní, ktoré si neplnili svoje pracovné povinnosti.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, čím je možné považovať rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný.

Splnomocnenec poškodených navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodený S. H. uviedol, že civilnú žalobu o náhradu škody nepodal.

Obžalovaný uviedol, že počnúc zberom stôp na mieste nehody až po vyhlásenie rozsudku súdu prvého stupňa išlo o zmanipulovaný proces založený na kamarátskych vzťahoch medzi ľuďmi začlenenými v tomto konaní navyše pochádzajúcich z jedného bydliska. Rozsudok súdu prvého stupňa navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odvolací súd nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 10.12.2025, na podklade podaného odvolania obžalovaného S.. art. X. S., ktoré bolo podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť vo výroku o náhrade škody a vo veci opätovne rozhodnúť o náhrade škody, avšak výlučne z dôvodu, že nebolo možné priznať poškodeným škodu v rozsahu ako to vykonal súd prvého stupňa.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie vo veci dôležité dôkazy, pričom tieto správne vyhodnotil.

Skutkový stav bol ustálený inak na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu trestného činu [prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák.], je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k chybám, ktoré by mohli mať vplyv na konečné objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku sú správne a úplné, zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to, odvolací súd v otázke skutkových zistení, odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil.

Skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutia o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. spočíva v spôsobení ťažkej ujmy na zdraví, ku ktorej došlo závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej podľa zákona, ktorá je krytá nedbanlivostným zavinením. Naplnenie zákonom predpokladaného následku ťažkej ujmy na zdraví v zmysle poruchy zdravia trvajúcu dlhší čas podľa § 123 ods. 3 Tr. zák. vyžaduje vážnu poruchu

zdravia alebo vážne ochorenie, ktoré si objektívne vyžaduje liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života.

Súd prvého stupňa na podklade vykonaných dôkazov ustálil skutkový záver, že konaním došlo k takému poškodeniu zdravia poškodených, ktoré si objektívne vyžiadalo dobu liečenia najmenej 42 dní so závažným ovplyvňovaním v obvyklom spôsobe života. Zo znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia, traumatológia prof. S. K. X., CSc. 158/2020 a 159/2020, vykonanom ako dôkaz na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že znalec vo vzťahu k poškodenému S. P. konštatoval poúrazové zmeny s krvácaním ľavej mozočkovej hemisféry a poškodenej K. G. šikmú zlomeninu III. záprstnej kosti s miernym skrátením, zlomeninu tela stavca Th7-9 kompresívna, krvácanie pod obaly mozgu, mnohopočetné krvné podliatiny, odreniny a pohmoždenia a krv na hlave a tvári. Definované obmedzenia v obvyklom spôsobe života, ktoré museli poškodený strpieť, závažne ovplyvňovali obvyklý spôsob života, pričom z pohľadu doby liečenia a práceneschopnosti išlo o dobu presahujúcu 42 kalendárnych dní. Poškodený bol práceneschopný od 17.03.2019 do 05.07.2020 a z poskytnutej zdravotnej starostlivosti vyplýva, že doba liečenia presiahla zákonnú dobu, keďže poškodená absolvovala liečebné úkony aj v auguste 2019. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že podradenie skutku pod ustanovenie 123 ods. 3 Tr. zák. je náležité, keďže liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní závažne ovplyvňovalo obvyklý spôsob života.

Nebolo pritom sporné, že tieto zranenia boli spôsobené dňa 17.03.2019 v čase o 17:20 hod. na pozemnej komunikácii v smere od Lozorna na mesto Stupava, na hlavnej ceste v úseku vychádzania z poľnej cesty od Salaša, čo zodpovedá záznamu z dopravnej nehody s fotodokumentáciou. Rovnako nebolo pritom sporné, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo zn. V. S. a poškodený S. P. viedol motocykel zn. N., ktorý viezol ako spolucestujúcu aj poškodenú K. G..

K totožne opakujúcej sa obhajobe obžalovaného ohľadne skutkových zistení možno uviesť, že pokiaľ ide o dôkaznú situáciu, z vykonaného dokazovania možno vyvodit' logickú a jasnú štruktúru, ktorá dáva základ pre jednoznačný záver o spáchaní skutku obžalovaným, ktorý zapríčinil kontakt svojho osobného motorového vozidla v tom čase jazdiacom v pravom pruhu s motocyklom vedeným poškodeným v tom istom pruhu, v dôsledku čoho došlo k odlomeniu spätného zrkadla automobilu a odhodeniu motocykla, čo preukazujú zadokumentované stopy z miesta nehody.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného, že je nevinný, pričom podľa jeho výpovede sa dostatočne pred vstupom na hlavnú cestu presvedčil k možnosti vyjsť na hlavnú cestu, na ktorej v tom čase sprava nebolo možné vidieť žiadne vozidlo, krajský súd považuje za preukázaný iný záver, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania. Vykonané dokazovanie pritom preukázalo, že obžalovaný ako vodič prichádzajúci do križovatky po vedľajšej ceste, kde bola značka „Stoj, daj prednosť v jazde“, splnil len prvú časť uloženej povinnosti, kedy pred vstupom na hlavnú cestu osobné motorové vozidlo zastavil. Táto skutočnosť vyplynula nielen z výpovede obžalovaného, ale aj z výpovede svedkyne H. H. ako vodičky auta nachádzajúcej sa za vozidlom obžalovaného, že obžalovaný pred odbočením s vozidlom zastavil, teda že dodržal „stopku“.

Hoci obžalovaný ďalej vypovedal, že dal aj prednosť v jazde vozidlám jazdiacim v pravom pruhu, keď konštatoval, že pri rozbehu sa tam žiadne vozidlo nenachádzalo, je nevyhnutné uviesť, že výsledky dokazovania preukázali opak.

Poškodený X. P. vypovedal, že keď zbadal motorové vozidlo obžalovaného, ubral rýchlosť, nezačal brzdiť, pretože čakal, že obžalovaný vojde do cesty a zastaví, ale nezastavil. V tom čase už nemalo význam brzdiť, pretože pri plnom brzdení by to mohlo mať fatálne následky. Poškodený vypovedal, že nebolo možné obžalovaného obísť z ľavej strany, pretože nie je možné v pár sekundách urobiť s motorkou rýchly uhýbací manéver, keďže vozidlo pretínalo oba smery vozovky.

Z uvedeného tak vyplýva, že poškodený nevyhnutne zaregistroval vozidlo obžalovaného v čase, kedy sa vozidlo nachádzalo ešte v oboch smeroch vozovky a nebolo súvisle zaradené v pruhu určenom pre ďalší smer jazdy. Obžalovaný pritom vypovedal, že zo svojho pohľadu videl len do vzdialenosti 150 až 200 m úseku cesty, odkiaľ prichádzal na motocykli poškodený. Už z tohto záveru pritom možno vyvodit', že obžalovaný napriek ním udávanej výhľadovej vzdialenosti nedodrжал prednosť v jazdy, zvlášť keď zo

znaleckého dokazovania nevyplýva neprimeraná rýchlosť motocykla, ktoré sa pred zrážkou s vozidlom obžalovaného pohybovalo po hlavnej ceste.

Znalec na hlavnom pojednávaní konštatoval, že rýchlosť motocykla v okamihu kontaktu s motorovým vozidlom bola 90 km/h. K rýchlosti motocykla pred zrážkou, z ktorej ju poškodený znížil, znalec technicky pripustil, že rýchlosť jazdy motocykla pred začiatkom reakcie vodiča motocykla bola vyššia ako 90 km/h, určite nebola nižšia, avšak znalec vyslovil, že vyššia rýchlosť motocykla pred začiatkom reakcie vodiča motocykla na pohyb vozidla obžalovaného nemala vplyv na to, že v okamihu začiatku reakcie vodiča motocykla na vozidlo obžalovaného nebola iná ako 90 km/h. Znalec vyvodil záver, že vodič vozidla je povinný dať prednosť v jazde vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste pri akejkoľvek rýchlosti. Znalec pritom pripustil, že ak by vodič vozidla výrazne prekročil maximálne povolenú rýchlosť, iba vtedy by bola technika motorového vozidla správna, pričom aj v prípade nevýrazného prekročenia rýchlosti by bol priebeh dopravnej nehody korešpondujúci so závermi znaleckého posudku. Tu treba uviesť, že žiadne vykonané dôkazy ani sčasti nenasvedčujú, že by poškodený výrazne prekročil maximálne dovolenú rýchlosť. Poškodený pritom vypovedal, že nebrzdil, len ubral rýchlosť, pretože očakával, že obžalovaný zastaví. Znalec pritom maximálnu rýchlosť ustálil na 94,5 km/h, čo nezodpovedá výrazne vyššej rýchlosti a inú rýchlosť vylučuje vypoveď poškodeného, ktorý vyvrátil, že brzdil.

Obžalovaný vyvodzoval, že poškodený išiel výrazne vyššou rýchlosťou, neexistujú tak žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali exponenciálne vyššiu rýchlosť od maximálne dovolenej. Znalec sa vyjadril k možnosti zabránenia dopravnej nehode, keď zistil, že vodič motocykla (poškodený X. P.) by nehode mohol zabrániť, ak by jazdil rýchlosťou do 94,5 km/h a za predpokladu začiatku reakcie vodiča motocykla na vozidlo, keď sa motocykel nachádzal vo vzdialenosti cca 66,6 m od východiskového bodu merania smerom do obce Lozorno a brzdenia maximálnym spomalením. Tu si však treba uvedomiť, že poškodený vodič motocykla nemusel predpokladať, že obžalovaný nedá prednosť poškodenému v jazde, keďže to bol preukázateľne poškodený, ktorý sa nachádzal na hlavnej ceste. Zo znaleckého dokazovania pritom vyplynulo, že v okamihu začiatku pohybu vozidla obžalovaného z miesta státia pred vjazdom na vozovku hlavnej cesty sa motocykel nachádzal vo vzdialenosti 116,7 metra od východiskového bodu merania smerom do obce Lozorna, čo odzrkadľuje dostatočnú vzdialenosť a výraznú rezervu obžalovaného na to, aby obžalovaný dal a bol povinný dať prednosť v jazde poškodenému, keďže obžalovaný svoje výhľadové pomery sám ustálil na 150 až 200 metrov. Poškodený pritom podľa záveru znalca mohol bezpečný manérovací pohyb mohol vykonať len pri rýchlosti do 40 km/h, pričom takúto rýchlosť nebolo možné od poškodeného očakávať, keďže mohol po danom úseku ísť viac ako raz takou rýchlosťou.

Ani nedodržanie povinnosti maximálne dovolenej rýchlosti účastníka cestnej premávky na hlavnej ceste „nevyvíňa“ vodiča motorového vozidla vychádzajúceho z vedľajšej cesty, ktorý prinajmenšom „len“ opomenul rešpektovanie dôraznému pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky stoj, ale aj dať prednosť v jazde. Vykonanie rekonštrukcie je tak nadbytočné, keďže súhrn vykonaných dôkazov jasne priebeh skutkového deja ustálil a nie sú o jeho priebehu žiadne pochybnosti.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na zle zadokumentované stopy, treba uviesť, že je síce pravda, že motocykel bol identifikovaný podľa fotodokumentácie z nehody v statickej polohe, avšak došlo k úprave polohy motocykla podľa jeho dopadu, ktorý vyplýva zo zaistených konečných polohových stôp, kde motocykel bol prvotne identifikovaný, pričom stopy boli dané do súladu znalcom.

Dominantnou príčinou dopravnej nehody tak bolo porušenie konkrétnych povinností vodiča, najmä § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého bol obžalovaný povinný dať prednosť vodičovi idúcemu po hlavnej ceste, čím porušil dôležitú povinnosť vodiča.

Odvolací súd preskúmal aj výrok o treste, pričom dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť bol súdom prvého stupňa ukladaný v súlade so zásadami ukladania trestov (§ 34 ods. 4 Tr. zák.), pričom zohľadňuje tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného. Súdom prvého stupňa vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 157 ods. 2 Tr. zák.) v rozpätí 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov. Pri absencii poľahčujúcich, ako aj priťažujúcich okolností, súdom prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu správne prihliadol k tomu, že obžalovaný sa dopustil nedbanlivostného

prečinu v roku 2019, t. j. pred viac ako šiestimi rokmi. Všetky tieto skutočnosti týkajúce sa okolností prípadu a osoby obžalovaného odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, teda na takmer spodnej hranici trestnej sadzby a odôvodňujú aj splnenie podmienok uvedených v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na podmiennečné odloženie trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Správne súd prvého stupňa v súlade so zákonom kombinoval uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody aj s ukladaním trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky. Uloženie tohto druhu trestu je nevyhnutné vzhľadom k skutočnosti, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo za porušenia dôležitej povinností vodiča v cestnej premávke.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody tento musel odvolací súd modifikovať vo vzťahu k poškodeným S. P. a K. G.. Odvolací súd priznal poškodeným len bolesť vo výške 5.350,80 Eur u poškodeného S. P. a vo výške 14.086,80 Eur u poškodenej K. G.. Ostatne vzniknuté náklady nie je možné jednoznačne ustáliť ako také, ktoré by vznikli v bezprostrednej príčinnej súvislosti s nehodou (lieky Magnesium, úkony označené ako "lekárska konzultácia", oblečenie, odmena za právne služby a pod.), a preto boli poškodení odkázaní podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Výšku priznanej škody vo vzťahu k poskytnutej zdravotnej starostlivosti Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. vo výške 4.224,73 Eur a Dôverou zdravotnou poisťovňou, a.s. vo výške 1.666,37 Eur a rozsah poskytnutých dávok Sociálnou poisťovňou vo výške 2.988,70 Eur ponechal odvolací súd v nezmenenej výške. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým bol poškodený S. H. odkázaný na civilný proces, tento nebolo možné odvolacím súdom preskúmať, pretože poškodený nevyužil právo podať proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie a nebolo by možné postupovať na podklade odvolania obžalovaného v jeho neprospech.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.